

disſe Oplyſninger tilſtede. Man gjenneſig dem, actvieſerede ved dem, og der blev ikke fremsat en eneſte Begjering om nye Oplyſninger før atter 2 Maaneder efter, nu i dette Dieblif, eller rettere igaar. Det forekommer mig nu ganſke beſynderligt, at man — efter at denne Sag tilligemed en anden Sag har været udfat mellem 2den og 3die Behandling, de eneſte Spørgſmaal, der vare udfatte mellem 2den og 3die Behandling, hvilket forøvrigt for den anden Sags Vedkommende var i Overensſtemmeſe med Finantsministeren — og efter at man ſom ſagt førſt den 12te Februar fik Oplyſninger, ſom man actvieſerede ved i 2 Maaneder, og derefter atter i April Maaned modtog nye Oplyſninger, ſom man ogſaa actvieſerede ved i 2 Maaneder — nu endelig forlanger en Række nye Oplyſninger, ſom den ærede Forſlagsſtiller har læſt op af Finantsudvalgets Protokol. Jeg ſkal henviſe til, at det Spørgſmaal, ſom vi ſtillede under 13de April, i Almindelighed holdt, væſentlig gaar ud paa det Samme, ſom den ærede Forſpørger nu vil have Oplyſning om; men den ærede Forſlagsſtiller er gaaet ud fra en hel feil Betragtning, naar han tror, at hans Arealer og Forſtrand, Mudder og deſlige, har det Mindſte med de 5,500 Kr. at gjøre. I den Henſeende har den ærede Ordſpører oplyſt ham tilſtrækkeligt; men den ærede Forſlagsſtiller tager navnlig et fuldſtændig falſkt Udgangspunkt, ibet han gaar ud fra, at Kjøbenhavnſ Havn er Noget, der ſlet ikke vedkommer Lovgivningsmagten. Den er Rigsdagen uvekkommende, thi det ſtaar ikke paa Finantsloven. Det er den mærkværdigſte konſtitutionelle Theori, jeg har hørt, at hvad der ikke ſtaar paa Finantsloven, vedkommer ikke Rigsdagen (Modſigelse). Det ærede Medlem ſagde udtrykkelig: Det findes ikke paa Finantsloven og er alſaa udenfor Rigsdagens Reſort. Det maa findes ordret i Lidenden. Nu forhandle vi forleden Dag om en 60 Millioner Præſtetiende, ſom heller ikke med en Løddel findes paa Finantsloven; men jeg gad dog vidſt, om vi derfor ville ſige, at den ikke vedkommer Rigsdagen, ikke hører ind under Rigsdagens Reſort! Nei, den Theori, ſom det ærede Medlem fra Leire (Holſtein-Ledreborg) fremsatte ved 3die Behandling af dette Lovforſlag, og ſom det ærede Medlem for Holbæc Amts 3die Valgkreds (Lauer) optager ved denne eneſte Behandling, at Kjøbenhavnſ Havn er Noget, der ikke kommer Rigsdagen ved, er en Theori, ſom de Herrer ikke ſtulde benytte i et Dieblifs Motivering; thi det kan ſenere blive vendt imod dem ſelv. Den er nemlig fuldſtændig forkert. Kjøbenhavnſ Havn er en Statshavn, dens Beſtyrelſe er ſaſſat ved Lovgivningsmagtens Beſtemmeſe, dens væſentligſte Indtægter ere ſaſſatte ved Lov. Ved Loven af 31te Marts 1864 er der ſaſſat en Indtægt af Kjøbenhavnſ Havn, der kan regnes til ca. 350,000 Kr., og iſfor vedtog vi en anden Lov, der for tre Aar giver

Havnen ca. 150,000 Kr.; det er alſaa tilſammen en Indtægt for Kjøbenhavnſ Havn af ca. $\frac{1}{2}$ Million Kr. aarligt, vedtaget af Lovgivningsmagten. Diſe Afgifter kunne nebfattes, forandres og ophæves delviſ, efterſom Lovgivningsmagten beſtemmer. Naar nu de Herrer tro, at diſe Udbybninger og Opdæmninger osv. ere noget helt Nytt, er det ſaa langt derfra, at vi netop paa Grundlag af diſe Arbejder iſfor bevilgede et aarligt Beløb i Stat, nemlig Acciſen paa 150,000 Kr. i 3 Aar paa Grund af de Oplyſninger, vi fik om Nødvendigheden af Udbybningerne derude. Der er foreſlaaet Udbybninger paa „Nyggem“ alene til 100,000 Kr., og der vil medgaa endnu mere dertil. Man angav under Forhandlingerne i Landſtinget, at det vilde blive ikke uvæſentligt Mere, og dertil kommer Arbejder paa Rheden og i Havnen til 105,000 Kr. Man paapegede alſaa, at der vilde behøves endnu yderligere Beløb, og paa Grundlag af den Betragtning, at denne Havn er en Statshavn, i hvilken der for Seiladſens Skyld kræves en Udvidelse, vedtog vi en Skattelov, ſom bevilgede en yderligere Forøgelse af dens Indtægter. Derſom vi kunne vinde Noget for Havnen i Kraft af den Transaktion, der er foregaaet, paa ſamme Tid ſom den høitærede Krigsminister paa ſin Side vinder militært — thi det tør Ingen negte, derom er der ikke paa nogen Maade Tale, at ikke en Kvadrattomme Torb beſidder den høitærede Krigsminister der paa Statens Begne, thi det er Alttammen Veiejord, hvor Batteriet nu ligger, — da kan det jo kun være en Fordel til begge Sider. Oviſ alſaa Krigsministeren ſelv ved denne Overenskomſt vinder militært derved, at han lader denne Vandſtrækning blive fri for, at Ruglerne gaa over den, og der derved tillige vindes en Værdi for Statens Havn, ſom, naar den ſaar Betydning for Statens Havn, kan gjøre os det muligt at nebfatte de Indtægter, ſom vi gjenneſe de nævnte to Afgiftslove bevilgede til Statens Havn for Skibsſartens Skyld, ſe de Herrer nok, at vi derved naae enhver Fordel, ſom det er muligt at naae herved. Ved at vi ſaae optaget bøde værdiløſe Arealer fra Bunden og ſaae dem gjorte til Arealer, der mulig kunne bruges for Havnen, vinder Staten, det vil ſige Havneveſenets Beſtyrelſe paa Statens Begne, Gode til mulig at drage ſaa megen Indtægt deraf for Havnen, at vi kunne lette Skatteborgerne Noget af den Byrde, der nu paahviler dem igjennem de af Lovgivningsmagten ſaſſatte Regler for Afgifter af Skibsſarten. Det Forſøg, der gjøres paa at forhindre, at vi ſaae ſaa megen Nytt af Vandarealerne ſom muligt, uagtet dette maatte vilde kunne komme os tilgode, navnlig ſaaledes, at vi kunde foretage en Lettelse for Smaaſkibsſarten — og den ſtore med — her paa Kjøbenhavnſ Havn, er i ſit hele Indhold efter min Formening ſaa beſynderligt, at jeg synes, de Herrere maa have en mærkelig Gode til at finde Ud-